

SONS

Una agònica papallona nocturna es debat abans del seu cant del cigne. La transparència és envaïda per la floridura. Els pètals es podreixen. Estampes d'antic romanticisme es desfan corcades per bacteris famèlics...

Rafa Martín, amb la càmera en la ment, prepara el seu discurs encoratjat per un incisiu animal. Petits esquelets i mòmies es confabulen per a alertar-nos. I és que el temps no es deté, no respecta res. Envaeix els objectes, els hàbits, les metes, els records. Ho transforma tot. La història de les nostres vides jau desdibuixada, incoherent, tèrbola, metamorfosada.

Va haver-hi un temps en què ***el temps*** es quedava darrere. Era necessari empentar-lo, cridar, ballar, córrer, estimar, perquè reaccionara. Transparent i precís, era creure i créixer generant l'essència dels somnis, pensant que generàvem somnis. I heus ací que, consumint la vida, els somnis que esperàvem somnis es converteixen en humides alarmes de l'esperit. Allí estan covant-se en llavors semiobertes i oxidades, en residus de fang microbià, en fruits putrefactes i mirades hieràtiques.

En aquestes imatges d'aparença innocent, hi ha sediments de devocions frustrades, d'idealstrencats, d'amorstristos, tendres i secrets. Estan impregnades de temps; de successos lleument recordats, de ràbies i impotències. Ens parlen reiteradament de l'irremeiable –de la vida cap a la mort–, d'aquest “mentrestant” en el qual la pell es gasta, es desforma, i els passos es fan cada vegada més curts.

Rafa Martín agafa la seua humida càmera de somnis, dispara sobre les restes del temps transcorregut i, en un exercici de profunda subtilesa, aconsegueix l'impossible.

Oswaldo Cipriani. Setembre de 2009

sueños

Una agónica mariposa nocturna se debate antes de su canto del cisne. La transparencia es invadida por el moho. Los pétalos se pudren. Estampas de antiguo romanticismo se deshacen carcomidas por bacterias famélicas...

Rafa Martín, con la cámara en la mente, prepara su discurso alentado por un incisivo animal. Pequeños esqueletos y momias se confabulan para alertarnos. Y es que el tiempo no se detiene, no respeta nada. Invade los objetos, los hábitos, las metas, los recuerdos. Lo transforma todo. La historia de nuestras vidas yace desdibujada, incoherente, turbia, metamorfoseada.

Hubo un tiempo en que ***el tiempo*** iba detrás. Era preciso empujarlo, gritar, bailar, correr, amar, para que reaccionara. Transparente y preciso, era creer y crecer generando la esencia de los sueños, pensando que generábamos ensueños. Y he aquí que, consumiendo la vida, los sueños que esperábamos ensueños se convierten en húmedas alarmas del espíritu. Allí están incubándose en semillas semiabiertas y oxidadas, en residuos de barro microbiano, en frutos putrefactos y miradas hieráticas.

En estas imágenes de apariencia inocente, hay sedimentos de devociones frustradas, de ideales rotos, de amores tristes, tiernos y secretos. Están impregnadas de tiempo; de sucesos levemente recordados, de rabias e impotencias. Nos hablan reiteradamente de lo irremediable –de la vida hacia la muerte–, de este “mientras tanto” en el que la piel se gasta, se desforma, y los pasos se hacen cada vez más cortos.

Rafa Martín coge su húmeda cámara de sueños, dispara sobre los restos del tiempo transcurrido y, en un ejercicio de profunda sutileza, consigue lo imposible.

Oswaldo Cipriani. Septiembre de 2009

Els somnis ens revelen mons misteriosos i fascinants, universos insòlits, visions infernals o amables de la vida.

És l'inconscient el que em guia en el procés de creació d'aquestes imatges.

R.M.

Per a parlar de la vida i de la mort, de les visions amables i els desassossegats malsons, s'ha fet aquesta sèrie de bells i inquietants bodegons. És la *Nature Morte* que se'ns representa materialitzada en imatges de presa directa que aconsegueixen, paradoxalment, reproduir els sons.

Amb els seus acabats xicotets i preciosistes, amb la seua fugida dels grans formats, amb la superposició de múltiples i mínims elements, **Rafa Martín** exigeix de qui mira que s'acoste a cada fotografia, que mire, com ell i amb ell, l'imperceptible. Cada composició de ***Somnis*** ens porta a primer pla reduïts fragments de les coses convertits en món. Cada un d'aquests mons articula, amb l'ús simbòlic dels objectes que el formen, un discurs complex.

Més que de tractament digital —ineludible eina actual—, podríem parlar de revelat i, a pesar de l'aparença pictòrica i fantàstica de les imatges, l'ús de l'ordinador és ací imitació de les tècniques de copiat del tradicional laboratori humit.

En contrast amb l'elecció intencionada d'una càmera no professional, la selecció acurada dels materials d'impressió —paper FineArt Baryta d'Hahnemühle i pigments minerals encapsulats en resines— busca la pervivència d'una obra que parla, no obstant això, de la fugacitat. En aquesta res és casual, com no ho és la forma de presentar cada imatge en la sala.

María J. de la Vega. Setembre de 2009

Los sueños nos revelan mundos misteriosos y fascinantes, universos insólitos, visiones infernales o amables de la vida.

Es el inconsciente el que me guía en el proceso de creación de estas imágenes.

R.M.

Para hablar de la vida y de la muerte, de las visiones amables y las desasosegadas pesadillas, se ha hecho esta serie de bellos e inquietantes bodegones. Es la *Nature Morte* que se nos representa materializada en imágenes de toma directa que consiguen, paradójicamente, reproducir los sueños.

Con sus acabados pequeños y preciosistas, con su huida de los grandes formatos, con la superposición de múltiples y mínimos elementos, **Rafa Martín** exige de quien mira que se acerque a cada fotografía, que mire, como él y con él, lo imperceptible. Cada composición de ***Sueños*** nos trae a primer plano reducidos fragmentos de las cosas convertidos en mundo. Cada uno de estos mundos articula, con el uso simbólico de los objetos que lo forman, un discurso complejo.

Más que de tratamiento digital —ineludible herramienta actual—, podríamos hablar de revelado y, pese a la apariencia pictórica y fantástica de las imágenes, el uso del ordenador es aquí imitación de las técnicas de copiado del tradicional laboratorio húmedo.

En contraste con la elección intencionada de una cámara no profesional, la selección cuidadosa de los materiales de impresión —papel FineArt Baryta de Hahnemühle y pigmentos minerales encapsulados en resinas— busca la pervivencia de una obra que habla, sin embargo, de la fugacidad. En ella nada es casual, como no lo es la forma de presentar cada imagen en la sala.

María J. de la Vega. Septiembre de 2009

sueños

NUEVAS NATURES MORTES

Fotografies de Rafa Martín

www.infusionados.com

Inauguració: divendres 13 de novembre a les 19.30 h

Període d'exposició: del 13 de novembre al 6 de desembre de 2009

Llotja del Cànem. Carrer de Cavallers, 1. Castelló de la Plana

Horari de visites: de dimarts a dissabte d'11 a 13.30 h i de 18 a 20.30 h. Diumenges de 18 a 20 h

UNIVERSITAT
JAUME I

sueños

NUEVAS NATURES MORTES

Rafa Martín

UNIVERSITAT
JAUME I

Llotja del Cànem
seu de la ciutat